

شماره ۱۱۴۲ / یکشنبه ۱۰ ثور / ۳ شعبان / ۳۰ آپریل / ۴ صفحه / ۱۰ افغانی

اعزام ۱۷۰۰ نیروی نظامی امریکایی به افغانستان

وزارت دفاع امریکا اعلام کرده است که در آینده نزدیک حدود ۱۷۰۰ سرباز تازه نفس به افغانستان اعزام می‌کند. به گزارش خبرگزاری آوا، در خبرنامه وزارت دفاع امریکا آمده است: «این سربازان برای آموزش و حمایت نیروهای امنیتی افغانستان در این کشور جا به جا خواهند شد.» همزمان مقام‌ها در کاخ سفید خبر داده‌اند که دونالد ترامپ، رئیس جمهوری امریکا در حال تدوین راهبرد جدید نظامی اش درباره‌ی افغانستان است. از سوی دیگر جنرال جک کین، معاون پیشین ستاد ارتش امریکا به اداره‌ی ترامپ پیشنهاد کرده است که در تلاش از بین بردن لانه‌های امن گروه طالبان در خاک پاکستان موقعت دارد و تا زمانی که این لانه‌های مخو نشود، امریکا نمیتواند روند هراس افگنی در افغانستان را از بین ببرد. او همچنین افزوده است که در دو هفته‌ی اخیر جنرال مک مستر، مشاور شورای امنیت ملی و جنرال جیمز متیس وزیر دفاع ارزیابی‌هایشان را در مورد سفر به افغانستان با ترامپ شریک کرده‌اند. در حال حاضر امریکا ۸۴۰۰ سرباز در افغانستان در قالب ماموریت حمایت قاطع در افغانستان دارد و قرار است این تعداد به پانزده هزار سرباز برسد.

نقش هرات در جذب توریسم و انکشاف افغانستان

خط قرمز چین برای امریکا

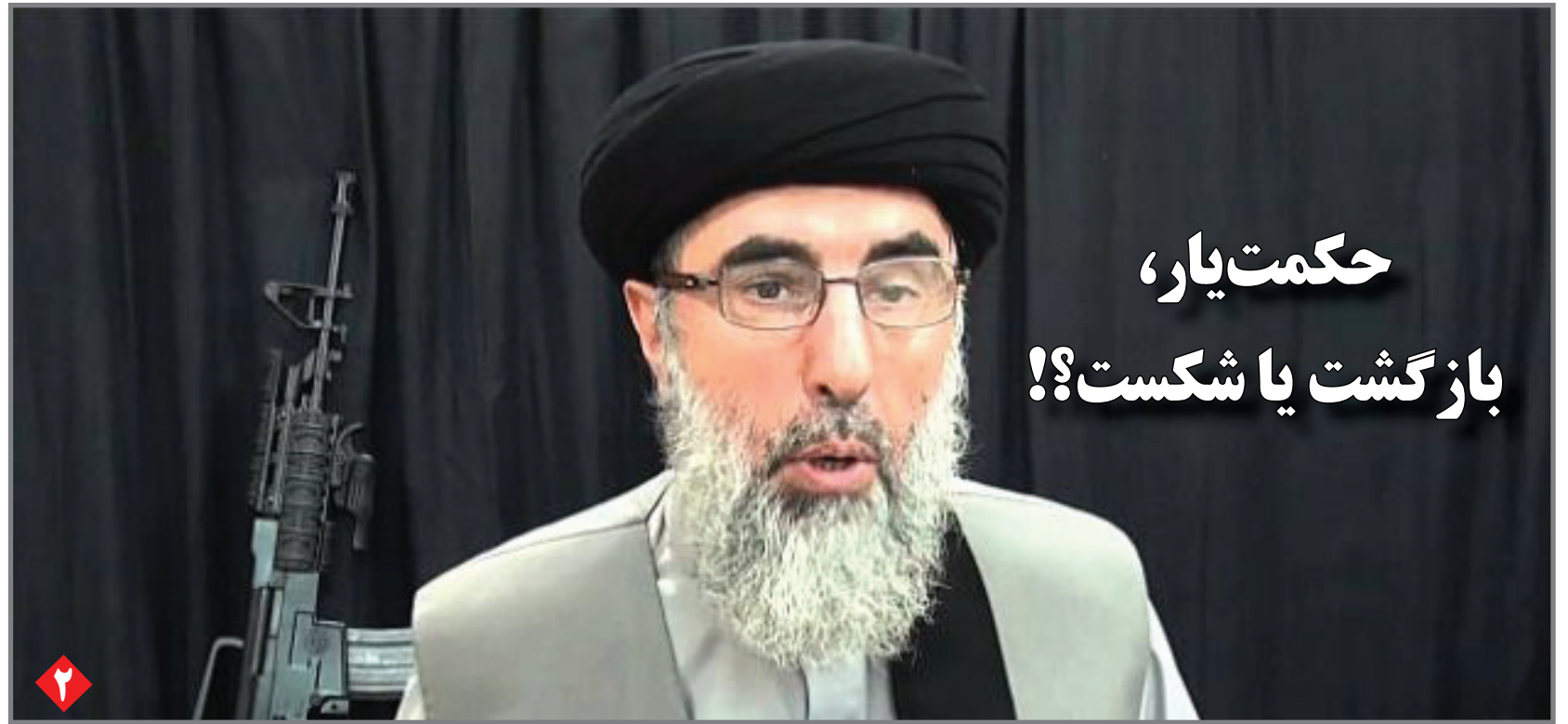

ناامنی در ولایت پروان تهدید بزرگی برای کابل است

انتخابات الکترونیک؛ برتری‌ها و نارسایی‌ها

دو صفحه ۳

حکمت‌یار، بازگشت یا شکست؟!

سرمقاله

طالبان به نیابت از چه کشوری می‌جنگند؟

سرگی لاوروف؛ وزیر خارجه روسیه، ادعای مقام‌های امریکایی مبنی بر کمک تسلیحاتی مسکو به طالبان را بی‌اساس خواند. سه روز پیش، جان نیکلسون؛ فرمانده نیروهای خارجی در افغانستان گفت که گزارش‌ها درباره حمایت تسلیحاتی روسیه از طالبان را رد نمی‌کند.

اما روز سه‌شنبه، وزیر خارجه روسیه، به این ادعا پاسخ داد و گفت: «در مورد این ادعا که ما برای طالبان تسلیحات فراهم می‌کنیم و مقامات نظامی در واشنگتن و دیگر نظامیان تحت رهبری امریکا در منطقه از جمله افغانستان، به طور پیوسته آن را مطرح می‌کنند، این اظهارات غیر حرفه‌ای و بی‌اساس است. موضوعاتی منفی است که به روسیه نسبت می‌دهند. شما ببینید هیچ مدرکی وجود ندارد که این اظهارات منفی را اثبات کند. هیچ‌کسی حاضر به ارائه سند نیست.»

جنرال نیکلسون تلویحا تایید کرده بود که تسلیحات روسی در هلمند و دیگر مناطق افغانستان توزیع شده و جیمز ماتیس؛ وزیر دفاع امریکا هم گفت که دادن سلاح به شورشیان نقض قوانین بین‌المللی است. مدت هاست که امریکا و روسیه همدیگر را به تقصیر یا دخالت در امور وضعیت دشوار و وخیم امنیتی در افغانستان متهم می‌کنند و مسؤولیت همه مشکلات را بر گردن دیگری می‌اندازند.

کارشناسان می‌گویند که تشدید این موضع گیری‌های متقابل، نه تنها هرگز به نفع صلح و ثبات و امنیت در افغانستان نیست، بلکه چه بسا موجب تعمیق بحران و دامنه دار شدن مشکلات جاری خواهد شد...

ادامه در صفحه ۲

طالبان پاکستان؛ عامل ترور یا مأمور توپنه؟

تحلیل

احسان‌الله احسان؛ سخنگوی سابق طالبان پاکستان (تی تی پی)، در یک پیام ویدیویی که از سوی ارتش پاکستان منتشر شده، ادعا کرده که نیروهای این گروه و همچنین جماعه الدعوة پاکستان، با نیروی استخباراتی هند موسوم به «را» و همچنین نیروهای امنیتی افغانستان در ارتباط بوده‌اند. به گزارش خبرگزاری آوا، آقای احسان در سخنانی به زبان اردو می‌گوید که پس از عملیات ارتش پاکستان در وزیرستان شمالی، نیروهای طالبان پاکستان به افغانستان فرار کردند و پس از آن با نیروهای استخباراتی هند در تماس شدند. مقامات پاکستانی همیشه ادعا کرده‌اند که طالبان پاکستان از سوی «نیروهای خارجی» از جمله هند و افغانستان تغذیه و حمایت می‌شوند.

جنرال عاصف غفور؛ سخنگوی ارتش پاکستان، در ارتباط با اظهارات ویدیویی آقای احسان گفته است: «احسان‌الله احسان، دستورات خارجی‌ان و دسیسه‌های آنان را برای بی‌ثبات کردن پاکستان افشا کرده است. جوانان ما قدرت ما هستند. هیچ‌گاه نباید فریب بخورند.»

ارتش پاکستان حدود ۱۰ روز پیش اعلام کرد که آقای احسان خود را تسلیم نیروهای ارتش کرده است.

آنچه به تازگی از زبان سخنگوی سابق تحریک طالبان پاکستان توسط سازمان جاسوسی ارتش این کشور، منتشر شده، روشن نیست که تحت چه شرایطی به دست آمده و انگیزه اصلی انتشار دهندگان این ویدیو چیست؛ اما آنچه از قرائن موجود پیداست، نشانگر آن است که ارتش و سازمان جاسوسی پاکستان، سعی می‌کند حد اکثر استفاده سیاسی را از این اظهارات به عمل آورند و پیش بینی می‌شود که این اظهارات یا «اعترافات» روابط وخیم و تیره

افغانستان و پاکستان را از یکسو و پاکستان و هند را از جانب دیگر، تیره تر و تنش آلودتر سازد. کارشناسان می‌گویند که ارتش پاکستان با انتشار این ویدیو تلاش خواهد کرد تا تحریک طالبان پاکستان را ابزار دست سازمان‌های استخباراتی افغانستان و هند بر علیه پاکستان، معرفی کرده و به این ترتیب، از یکسو اتهامات همیشگی و کلیشه ای خود به افغانستان مبنی بر حمایت کابل از تروریست‌های پاکستانی بر علیه دولت اسلام آباد را با ارائه آنچه خود مستندات و شواهد متقن و مطمئن تصور می‌کند، اثبات کند و از جانب دیگر، چنانچه در موضع گیری سخنگوی ارتش پاکستان نیز منعکس شده، با استفاده تبلیغاتی از این اظهارات سخنگوی سابق تحریک طالبان پاکستان، جوانان پاکستانی را متوجه «نیروهای خارجی» دشمن پاکستان کند و به این ترتیب، آنها را به صورت تلویحی به این امر دعوت نماید که به جای آنکه در صفوف طالبان پاکستان در برابر دولت پاکستان قرار بگیرند، در برابر «دشمنان پاکستان» یعنی افغانستان و هند قرار بگیرند و درست همان کاری را انجام دهند که طالبان افغانستان، داعش و سایر گروه‌های تروریستی سال هاست قویا سرگرم انجام آن هستند.

با توجه به این برداشت، ارتش پاکستان از انتشار «اعترافات» سخنگوی سابق تحریک طالبان پاکستان که البته هرگز روشن نیست که تحت چه شرایطی به دست آمده است، اهداف چندگانه ای را دنبال می‌کند. یکی از این اهداف، اثبات و استحکام اتهام تکراری و البته مضحک و بی پایه پاکستان مبنی بر حمایت افغانستان و هند از تروریسم بر ضد پاکستان می‌باشد؛ تلاشی که البته مشخص است که به جایی نمی‌رسد و هیچکس این ادعای واهی را

از اسلام آباد نخواهد پذیرفت که پاکستان، قربانی تروریسم است؛ اما کشورهایی مانند افغانستان، حامی تروریسم هستند! دومین هدف، بهره گیری تبلیغاتی از این ویدیو برای تهییج جوانان تندرو یا مستعد تندروی پاکستان برای پیوستن به صف گروه‌های تروریستی مورد حمایت اسلام آباد بر علیه افغانستان و هند می‌باشد؛ چیزی که در واکنش سخنگوی ارتش پاکستان، به وضوح بازتاب یافته است؛ جایی که او می‌گوید: جوانان ما قدرت ما هستند، هیچگاه نباید فریب بخورند!

سومین هدف انتشار این ویدیو که البته یکی از مهم ترین اهداف هم هست، تلاش برای تیره تر کردن پاکستان از اتهام‌های سنگینی است که در زمینه حمایت این کشور از تروریسم و استفاده ابزاری از این اهرم برای رسیدن به اهداف و مقاصد سلطه گرانه خود در منطقه وجود دارد.

اینهمه در حالی است که نه در حمایت پاکستان از تروریسم، تردیدی وجود دارد و نه در قربانی شدن افغانستان و هند توسط تروریست‌های دست آموز پاکستان. در مورد تحریک طالبان پاکستان هم می‌توان گفت که این گروه، پیش از آنکه عامل تروریسم و در خدمت سازمان‌های استخباراتی افغانستان و هند باشد، مأمور توپنه است؛ توپنه‌ای تازه علیه افغانستان و هند که به کمک سازمان جاسوسی ارتش پاکستان راه اندازی شده و در راستای همان اقدامات تروریست پرورانه و دسیسه گرانه دیگر پاکستان بر علیه همسایگان خود، قابل ارزیابی است.

و سخن آخر اینکه تحریک طالبان پاکستان، به سرعت در حال پوست انداختن است تا در هیأت داعش در افغانستان، ظاهر شود و به این ترتیب، بازوی مهم دیگری برای رژیم اسلام آباد به منظور ضربه زدن به افغانستان و هند، قرار بگیرد.

پس از این گزارش‌ها، دولت پاکستان در حال تدوین راهبرد جدید نظامی اش درباره‌ی افغانستان است. از سوی دیگر جنرال جک کین، معاون پیشین ستاد ارتش امریکا به اداره‌ی ترامپ پیشنهاد کرده است که در تلاش از بین بردن لانه‌های امن گروه طالبان در خاک پاکستان موقعت دارد و تا زمانی که این لانه‌های مخو نشود، امریکا نمیتواند روند هراس افگنی در افغانستان را از بین ببرد. او همچنین افزوده است که در دو هفته‌ی اخیر جنرال مک مستر، مشاور شورای امنیت ملی و جنرال جیمز متیس وزیر دفاع ارزیابی‌هایشان را در مورد سفر به افغانستان با ترامپ شریک کرده‌اند. در حال حاضر امریکا ۸۴۰۰ سرباز در افغانستان در قالب ماموریت حمایت قاطع در افغانستان دارد و قرار است این تعداد به پانزده هزار سرباز برسد.

یادداشت

کشتار غیر نظامیان؛ پیامد جنگ جنایتکارانه

دفتر نمایندگی سازمان ملل در افغانستان (یوناما) در گزارش سه‌ماهه خود، از کاهش چهار درصدی تلفات غیر نظامیان خبر داده است.

دفتر یوناما در کابل در این گزارش که روز پنجشنبه منتشر شد، نوشته است که در سه ماه نخست سال جاری میلادی ۷۱۵ غیر نظامی کشته و ۱۴۶۶ غیر نظامی دیگر زخمی شده‌اند.

یوناما عناصر ضد دولتی را عامل ۶۲ درصد از کل تلفات سه ماه نخست امسال اعلام کرده، در حالی که ۲۱ درصد دیگر تلفات را به نیروهای طرفدار دولت نسبت داده است.

این گزارش از افزایش ۱۷ درصدی تلفات کودکان خبر داده و آن را «تکان‌دهنده» دانسته است.

پیش از این سازمان ملل، در گزارش سالانه خود از تلفات غیر نظامیان در افغانستان گفته بود که در سال ۲۰۱۶ بالاترین میزان تلفات غیر نظامیان از ۲۰۰۹ به بعد ثبت شده است.

یوناما به طور کلی، تلفات غیر نظامیان در افغانستان را «روزافزون» دانسته و خواستار اقدامات فوری برای حفاظت از غی نظامیان شده است.

کارشناسان اما می‌گویند که کاهش چهار درصدی آمار کشتار غیر نظامیان در سه ماهه اخیر نمی‌تواند یک نکته امیدبخش و مثبت محسوب شود؛ زیرا این آمار نشان می‌دهد که هنوز حفظ جان غیر نظامیان از سوی طرف‌های جنگ در افغانستان، اولویت و اهمیت درجه یک ندارد و از جانب دیگر، تا زمانی که حتی یک غیر نظامی جان می‌بازد، جنگ جاری در افغانستان، جنایتکارانه محسوب می‌شود و مسببان و عوامل کشتار غیر نظامیان، صرف نظر از شمار و آمار غیر نظامیانی که قربانی می‌شوند، ... ادامه در صفحه ۲

طالبان به نیابت از چه کشوری می‌جنگند؟

ادامه از صفحه اول / یکی از پیامدهای مهم این رویکرد، قدرت گیری گروه های تروریستی است. به باور صاحب نظران، حتی اگر اتهام های مکرر مقام های امریکایی در خصوص حمایت تسلیحاتی روسیه از طالبان را هم نادیده بگیریم، در شرایط عادی هم هنگامی که دو ابرقدرت در یک کشور سوم، رو در روی همدیگر قرار می گیرند، بهترین استفاده را از این وضعیت، گروه های مسلح غیر قانونی خواهند برد؛ گروه هایی که برای رسیدن به اهداف خود مبنی بر تضعیف دولت مرکزی و ناکامی روندهای ملی از یکسو و تحقق اهداف یکی از دو ابرقدرت رقیب، در خدمت منافع و اهداف آنها قرار می گیرند و به این ترتیب بر آتش جنگ و خشونت و ناامنی، افزوده می شود.

از دید صاحب نظران، گروه طالبان در حال حاضر، دقیقاً در چنین موقعیتی قرار گرفته است.

حتی اگر در کشتار اخیر بلخ و نیز رویدادهای امنیتی هلمند و سایر موارد، تروریست های طالبان از تسلیحات روسی استفاده نکرده باشند و ادعاهای مقام های امریکایی در این زمینه، کذب محض باشد، صرف اینکه روسیه و امریکا به صورت روزافزونی در مقابل همدیگر قرار می گیرند و یکی متهم به حمایت از طالبان می شود و دیگری متهم به حمایت از داعش که در مقابل طالبان قرار دارد، همین وضعیت به تنهایی کافی است تا طالبان و سایر گروه های تروریستی، بیشترین و بهترین استفاده را از این وضعیت ببرند و وضعیت را به نفع خود مدیریت کنند.

کارشناسان می گویند که از این منظر، هم طالبان و هم دیگر گروه های تروریستی فعال در افغانستان که بر بنیاد آمار مورد تأیید دولت افغانستان به بیش از ۲۰ گروه بالغ می شوند، هر کدام به نیابت از یک کشور در افغانستان می جنگند. به بیان روشن تر، اگر حمایت تسلیحاتی و غیر تسلیحاتی کشورهای خارجی و قدرت های بزرگ از گروه های تروریستی برای رسیدن به مقاصد خاص خود، مطرح نباشد، این گروه ها نه تنها حتی یک روز قادر به پیشبرد ماشین جنگی خود نیستند؛ بلکه هدفی که جنگ آنها را توجیه کند نیز وجود نخواهد داشت.

بر بنیاد این فرمول ساده، طالبان بدون اتکا به کمک های خارجی، از عهده تأمین مخارج و هزینه های سنگین جنگ ۲۰ ساله اش در افغانستان بر نمی آید؛ زیرا این جنگ همه ساله در شرایط عادی، میلیاردها دلار برای هردو طرف آن، هزینه دارد و این چیزی نیست که از عهده منابع درآمدزای طالبان قابل تأمین باشد.

اگرچه قدرت های خارجی درگیر جنگ افغانستان، مدام سعی می کنند با فرافکنی و دروغگویی، مواد مخدر و استخراج غیر قانونی معادن را بخشی از بزرگ ترین منابع درآمد طالبان برای پیشبرد جنگ، عنوان کنند؛ اما واقعیت این است که این تنها مواد مخدر و معادن نیست که این جنگ پرهزینه و طولانی را به پیش می برد.

در این میان، در خصوص حمایت مالی و تسلیحاتی از طالبان، این تنها روسیه نیست که متهم است؛ زیرا حتی اگر اتهام های وارده بر روسیه، صحیح و وارد هم باشد، روسیه به تازگی به این روند ملحق شده؛ اما قدرت های دیگر از جمله پاکستان، عربستان سعودی، امارات، امریکا و... سال هاست که این اتهامات را یدک می کشند و در قدرت گیری تروریست و طالبان، مسؤول شناخته می شوند.

منطق زمان با برگشت حکمت یار از بازماندگان دکترین برژنسکی در افغانستان سازگار نیست. حکمت یار دیگر یک ایدیالوگ نیست. ایدیالوژی وی را طالبان در سال های ۹۰ ربودند و حکمت یار از داشتن فکر برای

حکمت یار، بازگشت یا شکست؟!

افغانستان تهی شد. از این رو جایگاه فکری اش در جامعه افغانستان فرسوده و تکراری است. «زنان چادر بپوشند و مردان ریش گذارند» نمی تواند یک فکر سیاسی در جامعه امروز ما باشد.

حزب اسلامی به عنوان یک حزب ارگانیک از هم گسیخته است و به شاخه های یاغی تبدیل شده است که از ساحه تأثیر حکمت یار گریخته اند. نسل جوان این حزب به کلی ناشناخته هستند. اگر این حزب را با حریف های دیرینه اش به سان جمعیت اسلامی، وحدت اسلامی و اتحاد اسلامی مقایسه کنیم، نسل جوان این گروه ها با گرایش های تازه رو آورده اند و به نقد باورمندتر هستند. در حالی که نسل جوان حزب اسلامی به سان رهبرش

فرسوده خود، آن ها به دسپلین و قدرت رهبری حکمت یار کم باور شده اند.

مردم اعتماد خود را نسبت به شعار «جهادیزم» که برگرفته از تاکتیک های دوران جنگ سرد است از دست داده اند. از سوی دیگر این روش را جهادبان داعش و طالب به بدنام ترین تاکتیک در جهان تبدیل کرده اند. این اصل مشروعیت حضور حکمت یار را در برگشت به صفر ضرب می زند.

بازی گران اصلی جامعه جهانی، امریکا، اروپا و روسیه از حکمت یار دل خوشی ندارند. از این رو به او به عنوان شخصیت آینده ساز نگاه نخواهند کرد.

جامعه افغانستان که سخت وابسته به جامعه جهانی است به فعالیت های حکمت یار جواب نخواهد داد و وی به

عنوان سیاست مدار منزوی و منفعل حفظ خواهد شد.

پاکستان، ایران و هند نیز حکمت یار را مهره به دردخور نمی پندارند. گسست رابطه با ایران، هم آهنگی آتشین پاکستان با طالبان و نفرت هند از اسلام سیاسی این شانس

را از حکمت یار ربوده است. حکمت یار بدون اسلام سیاسی که فلسفه سیاسی او را می سازد، سقوط خواهد کرد.

نبود شش مؤلفه بالایی قدرت مانور را از حکمت یار گرفته است و برگشت وی هیچ تأثیر بر وضعیت سیاسی و امنیتی افغانستان به بار نخواهد آورد. به باور من برگشت حکمت یار را باید یک «شکست» تلقی کرد. من با این تحلیل همیشه با رهبران و سخن گویان حزب اسلامی مشکل داشته ام. آن ها در بحث هایی که در رسانه ها داشته ایم می پندارند که با برگشت «رهبر» میلیون ها شهروند به جاده ها می ریزند، امنیت تحکیم می شود و برنده انتخابات می شوند. اما من با این ادعا به شدت مشکوک هستم.

نویسنده: ملک ستیز

عدم آغاز پس گیری ولسوالی زیبک بدخشان؛

در سقوط زیبک قوماندان کندک اردوی ملی غفلت کرده است

کارشناس مسائل امنیتی به آوا می گوید: یکی از کارهای دشمن شدت دادن حملات شان در فصل بهار است. به گفته وی، سقوط زیبک به دست طالبان، به آن ها خیلی فایده می رساند. این ولسوالی با چین، تاجیکستان و پاکستان هم مرز است و طالبان از این طریق می توانند در چین و تاجیکستان نیز بی نظمی ایجاد کنند و از طریق تاجیکستان به روسیه نفوذ کنند. امرخیل خاطر نشان کرد: نبود امکانات برای نظامیان کشور باعث سقوط این ولسوالی شده و دولت در این زمینه هیچ توجهی نمی کند.

او تصریح کرد: بسیاری از ولسوالی های بدخشان مرز مستقیم با پاکستان دارند و طالبان در تلاش گرفتن دیگر ولسوالی هایی که هم مرز با پاکستان است، می باشد.

به گفته این کارشناس مسائل امنیتی، یک روز از سقوط ولسوالی زیبک گذشته، ولی دولت تا حالا حملاتش را آغاز نکرده و بهانه دارند که وضعیت هوا خوب نیست.

در همین حال ذبیح الله مجاهد سخنگوی طالبان در گفتگو با آوا بیان کرد: در آغاز عملیات منصور، ظهر دیروز مرکز ولسوالی زیبک ولایت بدخشان با یک قرارگاه مهم نظامی با ۲۵ پسته به تصرف این گروه درآمد.

با سقوط ولسوالی زیبک، تعداد ولسوالی هایی که در این ولایت به کنترل طالبان درآمد، به سه ولسوالی رسید. پیش از ولسوالی زیبک، ولسوالی های وردوج و یمگان نیز به تصرف طالبان درآمد بود، اما با گذشت نزدیک به دو سال، این ولسوالی ها تاکنون پس گرفته نشده اند.

به بسیار سادگی ولسوالی زیبک را به دست بیاورند.

به گفته انعامی، زیبک یکی از ولسوالی های کلیدی بدخشان است که اگر این ولسوالی سقوط کند، دو ولسوالی دیگر نیز سقوط خواهد کرد؛ به همین دلیل دولت در آنجا یک لوا را با تمامی امکانات مستقر کرده بود. وی ادامه داد: «وقتی که طالبان حمله کردند، در آنجا فقط پلیس توانست با آن ها بجنگد و اردوی ملی و پلیس سرحدی حتی یک مرمی هم شلیک نکردند و قوماندان این لوا به نظر من با طالبان این ولسوالی، معامله کرده است».

انعامی با تأیید این که دولت به فکر این ولسوالی نیست، گفت: «دولت هیچ فکری در این رابطه نکرده، وقتی ما با مقامات تماس گرفتیم، گفتند هوا بارانی است و ما نمی توانیم حملات هوایی خود را آغاز کنیم. اگر کاری برای ولسوالی زیبک نکنند، طالبان به شدت پیش روی دارند و دیگر ولسوالی ها را نیز خواهند گرفت».

او افزود: یک تن از سربازان پلیس ملی در این جنگ شهید و سه تن دیگر آنان زخمی شدند، ولی اردوی ملی و پلیس سرحدی کشته و زخمی نداده اند، بلکه قوماندان پلیس سرحدی برای تفریح به تاجیکستان سفر کرده است. این در حالی است که عتیق الله امرخیل،

کشتار غیر نظامیان؛ پیامد جنگ جنایتکارانه

ادامه از صفحه اول / به همان میزان، مسؤول جنایت های ارتكابی خود هستند.

با این حال، یکی از مواردی که در این گزارش به آن اشاره شده، اختصاص درصد بالای کشتار غیر نظامیان به گروه های تروریستی ضد دولتی است و این نشان می دهد که اساس نبردی که آنها در برابر دولت و مردم، به راه انداخته اند، نامشروع، جنایتکارانه و غیر عادلانه است و در این میان، یکی از قربانیان بی گناه این نبرد نامشروع، مردم عادی افغانستان هستند.

با این وجود، از دید منتقدان، سهم ۲۱ درصدی نیروهای دولتی در کشتار غیر نظامیان نیز هرگز قابل توجیه نیست و نباید به آسانی از کنار آن گذشت؛ زیرا دولت به همان اندازه که خود را قربانی تروریست می داند و در برابر آن، ایستاده است، در قبال حفظ جان غیر نظامیان نیز مسؤولیت های خطیر و سنگینی دارد و باید نسبت به آن پاسخگو باشد.

اساساً از دید تحلیلگران، یکی از مبانی مشروعیت بخش جنگ دولت در برابر تروریست های مسلح، وظیفه مستقیم و بلامناع دولت در صیانت از جان غیر نظامیان است. با این حساب، در صورتی که ۲۱ درصد از کل آمار کشتار غیر نظامیان را نیروهای دولتی به خود اختصاص بدهند، این بی تردید، دست کم بخشی از مشروعیت جنگی را که دولت با حمایت و پشتیبانی مردم به پیش می برد، مورد خدشه و سؤال قرار خواهد داد.

از جانب دیگر، آمار ۱۷ درصدی کشتار کودکان معصوم افغانستان از سوی هر یک از طرف های جنگ که صورت گرفته باشد،

محکوم و مذموم است؛ زیرا کودکان آسیب پذیرترین قشر جامعه محسوب می شوند که تحت هر شرایطی، شایسته عنایت و توجه اند و هرگز نباید آنها هم بخشی از هزینه های یک جنگ جنایتکارانه و عمیقاً ضد انسانی را بر دوش بکشند.

بنابراین، بدیهی است که آمار ۱۷ درصدی کشتار کودکان، همان گونه که در گزارش یوناما هم آمده، بسیار تکان دهنده، به شدت هولناک و ماهیتا مجرمانه و جنایتکارانه می باشد.

نکته نامیدکننده دیگری که در مورد کشتار غیر نظامیان در جنگ افغانستان وجود دارد، این است که گزارش سه ماهه و کوتاه مدت یوناما از این وضعیت، به خودی خود نمی تواند معیاری برای سنجش میزان کاهش یا افزایش کشتار غیر نظامیان به حساب بیاید؛ زیرا آمارها همه روزه در حال نوسان هستند و ممکن است با توجه به شرایط جوی، جغرافیای جنگ، استراتژی هایی که هر یک از اطراف نبرد به کار می بندند و مسایل جانبی دیگر، آمارها نیز دستخوش تغییر شوند.

به عنوان مثال، دولت هفته گذشته عملیات بهاری «خالد» را آغاز کرد که رویکرد تهاجمی دارد و در سراسر کشور، به اجرا درخواهد آمد. طالبان هم امروز هشتم ثور، عملیات بهاری «منصوری» را شروع کردند و این رویدادها در کنار گرم تر شدن هوا و شدت گرفتن جنگ، می تواند پیام بدی در زمینه کشتار غیر نظامیان باشد و آمار سه ماهه یوناما را دستخوش تغییر کند.

بنابراین، معیار اصلی در حال حاضر، همان گزارش سالانه یوناما است که از افزایش بی سابقه کشتار غیر نظامیان در سال ۲۰۱۶ میلادی خبر می دهد و این از دید ناظران، بسیار هولناک و مایوس کننده است و پرده از واقعیت پشت پرده جنگ جنایتکارانه جاری در افغانستان برمی دارد.

وسیمه بادغیسی: در انتخابات های پیش رو از تکنالوژی استفاده می‌کنیم/فضل احمد معنوی: انتخابات الکترونیک در افغانستان یک قمار سیاسی است

میزان کارایی تکنولوژی نوین در کار برگزاری انتخابات، از مباحث کلیدی نهادهای انتخاباتی، رسانه‌ها، حکومت و نهادهای ناظر بر روند انتخابات می‌باشد.

به گزارش خبرگزاری آوا، کانون اصلاحات روز چهارشنبه، ۶ ثور ۱۳۹۶ خورشیدی با برگزاری مناظره «انتخابات الکترونیک؛ برتری‌ها و نارسایی‌ها» با اشتراک کمیشنران کمیسیون انتخابات، کارشناسان و صاحب‌نظران انتخاباتی، نمایندگان نهادهای

روش نسبت داده می‌شود.

خانم وسیمه بادغیسی معاون عملیاتی کمیسیون مستقل انتخابات از نخستین سخنرانان این نشست بود.

خانم بادغیسی در صحبت‌های خویش گفت: «کمیسیون مستقل انتخابات طی آخرین تلاش هایش در ماه‌های اخیر به این نتیجه رسیده تا در انتخابات‌های پیش رو از تکنالوژی استفاده کند؛ اما با توجه به این‌که در استفاده از تکنالوژی در انتخابات نهادهای مختلف دخیل اند، کمیسیون با این نهادها در حال رأی‌زنی است تا یک انتخابات شفاف و مطلوب را در کشور برگزار نماید.

بانو بادغیسی در ادامه صحبت‌های

قرار داد. در مرحله دوم طی جلسات متعدد با نهاد های ذیربط موانع و مشکلات، فرصت ها، نقاط قوت و ضعف را به بررسی قرار گرفت و در نتیجه یک گزارش ۵۰ صفحه‌یی را به کمیسیون انتخابات تقدیم کرد.

به گفته آقای ایوب زاده، نقاط قوت و ضعف برگزاری انتخابات الکترونیک در این گزارش به صورت بی‌طرفانه ارزیابی شده و از نهادهای مسوول خواسته شده‌است تا چالش‌های نشانی شده از سوی کمیته فراره استفاده از تکنولوژی در روند ثبت نام و برگزاری انتخابات را از میان بردارند و گزینه‌های مختلف برای پیشبرد این روند را مورد آزمایش قرار دهند تا زمینه برگزاری

انتخابات الکترونیک؛ برتری‌ها و نارسایی‌ها

ناظر بر انتخابات و نمایندگان جامعه مدنی ابعاد مختلف الکترونیک سازی روند انتخابات را به بررسی گرفت.

آقای حشمت الله رادفر که گردانندگی برنامه را به عهده داشت؛ انتخابات را یکی از نمادها و سازوکارهای عملی انتقال مشروع و قانونمند قدرت سیاسی دانست که از یک سو اراده مردم در تصمیم گیری سیاسی شان را تبارز می‌دهد و از جانب دیگر، انتخابات برای تداوم روند دموکراسی در افغانستان حایز اهمیت حیاتی و اساسی است.

آقای رادفر با تاکید بر ضرورت پیش برد اصلاحات انتخاباتی تأکید کرد: «حکومت افغانستان طی یک و نیم دهه گذشته با برگزاری ۸ مورد انتخابات ریاست جمهوری، پارلمانی و شوراهای ولایتی روند پر از آزمون را پیموده که قوانین، لویج و کارشیوه‌های انتخاباتی در هر مرحله تعدیل و اصلاح گردیده‌است. با توجه به انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۹۳ و پی‌آمدهای آن ضرورت بازنگری جدی قوانین، نهادها و کارشیوه‌های مرتبط به انتخابات در کشور ما برجسته‌تر گردید و بن بست سیاسی پسا انتخابات این مسئله را روشن‌تر ساخت که میزان سلامت انتخابات با پیش‌رفت روند دموکراسی، ثبات سیاسی و تقویت گفت‌وگو و وحدت ملی در کشور ما تناسب مستقیم و غیر قابل انکار دارد».

حشمت الله رادفر با بیان این‌که بر مبنای مفاد توافق نامه سیاسی تاسیس حکومت وحدت ملی، اصلاحات انتخاباتی و جلب اعتماد مردم از طریق اصلاح ساختارها و قوانین انتخاباتی یکی از مبرم‌ترین وظایف حکومت وحدت ملی است، اضافه کرد؛ مواردی مانند: نبود فهرست قابل اعتماد رأی دهنده‌گان، توزیع بی‌رویه کارت‌های رأی دهی که گفته می‌شود حدود ۲۲ میلیون همین اکنون نزد مردم و گروه‌های مافیایی که به تقلب در انتخابات چشم دوخته اند وجود دارد، از جدی‌ترین قضایایی اند که باید به آن‌ها پرداخته شود.

وی در صحبت‌های خویش همچنان علاوه کرد که نبود امنیت، احتمال دستکاری در شمارش آراء را بالا برده‌است، که منجر به پایین آمدن هرچه بیش‌تر سطح اعتماد مردم به روند انتخابات می‌گردد. این دلایل ارجحیت الکترونیک سازی روند ثبت نام رأی دهنده‌گان برجسته می‌سازد. کما این‌که کاستی‌ها، نارسایی‌ها و مشکلاتی نیز به این

انتخابات الکترونیک حداکثر تا بهار سال آینده فراهم شود.

آقای فضل احمد معنوی رئیس پیشین کمیسیون مستقل انتخابات افغانستان سومین سخنران این نشست بود. آقای معنوی با ابراز دیدگاه انتقادی خویش در پیوند با الکترونیک سازی روند انتخابات در شرایط کنونی افغانستان گفت: «من اراده سیاسی

وسیمه بادغیسی: «کمیسیون مستقل انتخابات طی آخرین تلاش هایش در ماه‌های اخیر به این نتیجه رسیده تا در انتخابات‌های پیش رو از تکنالوژی استفاده کند؛ اما با توجه به این‌که در استفاده از تکنالوژی در انتخابات نهادهای مختلف دخیل اند، کمیسیون با این نهادها در حال رأی‌زنی است تا یک انتخابات شفاف و مطلوب را در کشور برگزار نماید.»

لازم به‌خاطر شفاف‌سازی پروسه انتخابات را نمی‌بینم. این اراده نه در حکومت گذشته وجود داشت و نه در حکومت کنونی وجود دارد».

آقای معنوی در ادامه صحبت‌های خویش ادعا کرد که تا کنون حتی یک ماده از بسته پیشنهادی کمیسیون ویژه اصلاحات انتخاباتی به صورت کامل عملی نشده و باید به کمیسیون انتخابات توصیه کرد که سفارش‌های این کمیسیون را به عنوان نقشه راه پیش برد و اصلاحات در نهادها، قوانین و طرز‌العمل‌های انتخاباتی عملی سازند.

فضل احمد معنوی با این حال تأکید کرد: تا هنگامی‌که در محتوا تغییری وارد نشود با تغییر صرف ساختار تشکیلاتی کمیسیون هیچ چیز تغییر نمی‌کند. آقای معنوی استفاده

تکنالوژی در انتخابات تاکید کرد.

آقای ناطقی در بخشی از صحبت‌های خویش گفت: «توافق‌نامه سیاسی، ۸ محور اساسی دارد که اصلاحات انتخاباتی پس از موضوع تعدیل قانون اساسی، دومین بحث مهم حایز اهمیت در توافق‌نامه است.

حکومت به برگزاری انتخابات متعهد است و ما از هر نوع تلاشی که به افزایش شفافیت انتخابات بیانجامد، از جمله استفاده از تکنولوژی در انتخابات، حمایت می‌کنیم و از تمامی دست اندرکاران و مدعیان رقابت در انواع انتخابات، توقع ما این است که از پیشرفت‌های صورت گرفته در راستای الکترونیک سازی روند انتخابات پشتیبانی کنند».

به همین ترتیب محمد مصطفی مستور مشاور ارشد و نماینده فوق‌العاده رییس اجراییه کشور در این نشست صحبت کرد و با اشاره به نقش دولت افغانستان و جامعه بین‌المللی در برگزاری و تسهیل انتخابات، برگزاری یک انتخابات شفاف را از اهداف عمده حکومت برشمرد و استفاده از تکنالوژی در انتخابات را به عنوان وسیله‌ای برای تأمین شفافیت از برنامه‌های حکومت و کمیسیون انتخابات خواند.

آقای مستور در صحبت‌های خویش تأکید کرد که در مورد انتخابات وقت زیاد از دست رفته است و ما نباید بیش‌تر از این در پیوند با فراهم آوری مقدمات انتخابات شفاف و سرتاسری در کشور به وقت کشی و کارشکنی بیشتر اجازه بدهیم.

داکتر مستور در ادامه صحبت‌های خویش اضافه کرد: «صحبت‌هایی که با جامعه جهانی در مورد انتخابات صورت گرفت نیز وقت‌گیر بود و استفاده از تکنالوژی در انتخابات در کشورهای کم‌توسعه یافته بیش‌تر کاربرد دارد و در افغانستان نیز امکان سنجی این روند صورت گرفته و ما امیدوار هستیم بتوانیم این روند را به خوبی و به دور از آسیب، مدیریت و عملی سازیم».

آقای مستور از واکنش مشترک حکومت افغانستان و کمیسیون انتخابات افغانستان در برابر نتایج تحقیقات و گزارش کمیته امکان‌سنجی خبر داده، اضافه کرد که این صحبت بیش‌تر با متخصصین تکنالوژی صورت گیرد. سپس بانو وسیمه بادغیسی با جمع‌بندی مسایل مطرح شده در مناظره به پرسش‌های اشتراک‌کننده‌گان مناظره و خبرنگاران پاسخ داد.

گزارش

رییس جمهور:

نقش هرات در جذب توریزم و انکشاف افغانستان ارزنده است

نخستین کنفرانس راهبردی توریزم، برنامه ریزی شهری و مدیریت میراث های فرهنگی در شهر هرات برگزار شد .

به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا)، در این کنفرانس علاوه بر والی هرات و مقامات دولتی، سرپرست وزارت اطلاعات و فرهنگ، وزیر دولت در امور توریزم، معین وزارت شهرسازی، شماری از فرهنگیان و نویسندگان و عده ای از باستان شناسان داخلی و خارجی شرکت داشتند. شرکت کنندگان این کنفرانس راه کارهای قانونی با هدف کمک به حفظ و مراقبت بناهای تاریخی را به بررسی گرفتند .

محمد اشرف غنی، رییس جمهور کشور در پیامی تصویری به این نشست، از برگزاری این کنفرانس استقبال نمود و گفت: «نقش هرات در جذب توریزم و انکشاف همه جانبه افغانستان ارزنده بوده و خواهد بود. » رییس جمهور از شمولیت هرات در فهرست میراث های جهانی حمایت نمود و به وزارت های اطلاعات و فرهنگ و خارجه هدایت داد تا این روند را در تفاهم با سازمان علمی و فرهنگی ملل متحد(یونسکو) پی گیری نمایند.

به گفته رییس جمهور، میراث فرهنگی ازعناصری است که به شهر جاذبه می دهد و هرات این عناصر را دارد که هر توریست داخلی و خارجی را به خود جلب می کند.

او تأکید نمود که باید نوع مدیریت آبدات تاریخی تغییر کند، باغ بابر یک نمونه موفق مدیریت بناهای تاریخی است، زیرا از عواید این ساحه در حفظ و مراقبت آن استفاده می شود .

اشرف غنی گفت: «هرات از مراکز مهم ترانزیت و تجارت در منطقه است، تمدن وسیع شهری در هرات تداوم داشته و افتخار هرات و افغانستان است . محمد آصف رحیمی والی هرات نیز حضور مهمانان را به شهر هرات، شهری که تماشای بناهای باشکوه تاریخی اش چون دیگر شهرهای خراسان بزرگ، غرور، افتخار، نیرو، عشق و محبت به گذشته را رقم می زند، خیر مقدم گفت . والی هرات افزود: «در این کنفرانس با استفاده از نظریات شما عالی جنابان، چگونگی مشارکت در حفاظت از آبداهای تاریخی، حفاظت از شهر قدیم و بناهای تاریخی را با ارائه راه کارهای قانونی و قابل تطبیق به بحث می گیریم و به یاری خداوند متعال، فلک را سقف می شکافیم و طرحی نو در می اندازیم» .

به گفته رحیمی، هرات با پیشینه درخشان تاریخی خود که روزگاری مهد تمدن و مرکز رنسانس شرق بود و از لحاظ پرورش نقاشان، معماران و موسیقی دانان، به عنوان «فلورانس آسیا» شهرت پیدا کرد، امروز هفتصد و هشتاد بنای تاریخی از جمله مجموعه مصلی، مسجد جامع بزرگ و قلعه اختیاردالدین را درخود جای داده و بی‌صبرانه چشم به راه ازسرگیری دور تازه ای از همکاری های فرهنگی به هدف نگهداری این میراث مشترک بشری است.

والی هرات درحالی که از همکاری کشورهای دوست و مؤسسات بین المللی به خاطر ترمیم بناهای تاریخی تقدیر کرد، گفت: «این چنین نشست ها برای بررسی مشکلات فرهنگی و جلب همکاری مشترک در جهت حفظ میراث فرهنگی می تواند پیامدهای وسیعی در عرصه فرهنگی داشته باشد». وی افزود: «ما در ولایت هرات در دو سال گذشته دست آوردهای عظیمی در عرصه های امنیتی، اجتماعی و اقتصادی کمایی نموده ایم و همچنان در حوزه فرهنگی شاهد تهداب گذاری اموربازسازی برخی بناهای تاریخی بودیم، ولی این تلاش ها با درنظرداشت شمار قابل توجه بنای تاریخی و امکانات اندک، بسنده نیست و می طلبد تا همکاران ما در مؤسسات بین المللی، ما را در این راستا بیشتر یاری رسانند». والی هرات پیشنهاد نمود تا به خاطر مؤثریت روند حفظ بناهای تاریخی، بنیاد فرهنگی آفغان و سالمان یونسکو دوباره در این ولایت آغاز به فعالیت نمایند و تلاش های مشترک وزارت اطلاعات و فرهنگ و یونسکو به خاطر شمولیت بخش هایی از شهر قدیم هرات در فهرست میراث های فرهنگی جهانی، سرعت پیدا کند. آقای باوری سرپرست وزارت اطلاعات و فرهنگ نیز در این نشست اعلام کرد که این وزارت از هر اقدام مثبت که برای بهبود وضعیت آبدات تاریخی برداشته می شود، حمایت می کند. این کنفرانس تا عصر روز گذشته ادامه داشت و در پایان تفاهم نامه ای نیز به هدف حفظ بناهای تاریخی و تغییر مدیریت این بناها بین والی هرات و مشاور رییس جمهور به امضا رسید .

ناامنی در ولایت پروان تهدید بزرگی برای کابل است

مسولان پولیس امن و نظم عامه مستقر در دره غوربند میگویند که گروهی از طالبان صبح دیروز جمعه بر چندین پوسه امنیتی در ولسوالی شینواری ولایت پروان حمله کردند و پس از چند ساعت درگیری با نیروهای امنیتی از ساحه متواری شدند. قابل یاد آوریت که ولایت پروان در شمال کشور و درحدود ۸۰ کیلومتری پایتخت واقع شده که در گذشته یکی از ولایات نسبتا امن به شمار می‌فت اما حال طالبان در برخی ولسوالی‌های این ولایت آغاز به فعالیت کرده اند و از جمله ساحات غوربند، سیاه گرد و شینواری از نام‌ترین مناطق ولایت پروان محسوب می‌شود.

دلیل نفوذ طالبان دربرخی ولسوالی‌ها و بی بند و باری افراد مسلح غیرمسئول، اوضاع امنیتی پروان را بدتر کرده است. وی علاوه کرد نفوذ طالبان در ولسوالی‌ها ولایت پروان و نادیده گرفتن فعالیت آن‌ها، عواقب وخیمی برای ولایت‌های شمالی و حتی پایتخت کشور خواهد داشت.

موصوف خاطر نشان کرد که حمله طالبان به پاسگاه های امنیتی نگران کننده است اگر جلو نفوذ طالبان و تهدیدات آن‌ها گرفته نشود، ممکن این غفلت به قطع یکی از بزرگترین شاه‌رگ‌های اقتصادی کشور بی انجامد. شکوری، هرچند از کار کرد پولیس ستایش میکند اما می‌گوید که نیروها امنیتی باید بیشتر تلاش نمایند تا گروه

اعضای شورای ولایتی پروان در شمال کشور ناامنی در این ولایت را تهدید بزرگ برای امنیت پایتخت دانسته و می‌گویند اگر حکومت جلو نفوذ طالبان را در پروان نکیرد، طالبان به پایتخت کشور نیز نفوذ خواهد کرد.

به گزارش خبرگزاری آوا، این اظهارات اعضای شورای ولایت پروان در حالی صورت می‌گیرد گروهی از طالبان روز جمعه (۸ ثور) بر چندین پاسگاه های امنیتی در ولسوالی شینواری این ولایت حمله کردند و پس از چند ساعت درگیری با نیروهای امنیتی از ساحه متواری شدند. حاجی امین شکوری یک تن از اعضای شورای ولایتی ولایت پروان به آوا، گفت که به

خط قرمز چین برای امریکا

وزیر امور خارجه چین تاکید کرد کشورش اجازه جنگ با کوریای شمالی را به امریکا و کوریای جنوبی نمی دهد.

به گزارش خبرگزاری آوا به نقل از تلویزیون ایران، وانگ یی که هم اکنون در امریکا به سر می برد، این سخنان را در حاشیه نشست شورای امنیت سازمان ملل مطرح و بر اجرای آن تاکید کرده است.

این یکی از تندترین اظهارات وزیر امور خارجه چین است.

خبرگزاری شین هوا روز شنبه از قول رئیس دستگاه دیپلماسی چین آورده است که ما یک خط قرمز تعیین کرده ایم که بر اساس آن به کسی اجازه نمی دهیم برای جنگ با کوریای شمالی از آن عبور کند.

وی افزود: حساسیت های این منطقه باید درک شود آنچه به آن نیاز داریم آغاز فوری مذاکرات هسته ای شش جانبه در پکن و تمرکز واقعی بر دیپلماسی و گفت و گو است.

همزمان وزارت امور خارجه چین نیز در بیانیه ای آورده است، بار دیگر از همه طرف ها می خواهیم خویشتنداری نشان داده و اوضاع را بدتر نکنند.

در این بیانیه از شورای امنیت سازمان ملل هم خواسته شده است هدفدار و مشخص و با در نظر داشتن صلح و امنیت منطقه به مسایل رسیدگی کند.

از سوی دیگر تارنمای گلوبال تایمز چین هم نوشته است که متاسفانه امریکا و کوریای جنوبی درخواست های مکرر چین برای توقف آزمایش مشترک در منطقه را در قبال توقف همزمان آزمایش های راکتی بالستیک کوریای شمالی نادیده گرفتند و اکنون شرایط وخیم تر شده است.

نماینده ویژه روسیه در امور افغانستان:

هیچ تعاملی بین روسیه و امریکا در مورد «افغانستان» وجود ندارد

نماینده ویژه روسیه در امور افغانستان گفت: هیچ نوع تعاملی بین روسیه و امریکا در رابطه با افغانستان و دولت کابل وجود ندارد.

به گزارش خبرگزاری آوا، ضمیر کابلوف نماینده ویژه رئیس جمهور روسیه در امور افغانستان در خصوص مذاکرات با طالبان و همکاری بین «مسکو» و «واشنگتن» در مورد افغانستان گفت: با توجه به تعاملات نزدیک مسکو و واشنگتن در اوایل سال ۲۰۰۰ در رابطه با افغانستان، امروز هیچ نوع تعاملی بین روسیه و امریکا در رابطه با دولت کابل وجود ندارد.

وی افزود: در خصوص احتمال از سرگیری همکاری های بین مسکو و واشنگتن امریکایی ها باید ابتدا اقدام کنند زیرا نه روسیه بلکه آنان به صورت یک جانبه قطع همکاری کردند.

نماینده ویژه ولادیمیر پوتین گفت: روسیه به درخواست و پول امریکا ۶۳ فروند هلی کوپتر به افغانستان تحویل داده و بدون دخالت واشنگتن نیز به دولت «کابل» سلاح و مهمات عرضه کرده است. کابلوف اظهار داشت: روسیه همچنین کادر نظامی و غیر نظامی افغانستان را آموزش داده و در آینده نیز آموزش خواهد داد.

وی در خصوص موضع دولت فعلی کابل در قبال واشنگتن، گفت: به نظر من رئیس جمهور فعلی افغانستان هنوز از امریکایی ها خسته نشده و خواستار ادامه روابط با این کشور است.

نماینده ویژه روسیه در امور افغانستان در رابطه با گسترش روابط کابل و مسکو، خاطر نشان ساخت: متاسفانه هیچ گونه پیشرفتی در روابط ۲ کشور وجود ندارد. کابلوف عنوان کرد: هرچند «اشرف غنی» رئیس جمهور افغانستان از توسعه همکاری ها با روسیه صحبت می کند ولی فعلا به مرحله عمل نرسیده است. وی با اشاره به اقدام تروریستی اخیر در «مزار شریف» که مسئولیت آن را طالبان بر عهده گرفتند، گفت: با توجه به این اقدام تروریستی گفت و گوی با طالبان لزوم بیشتری پیدا کرده که در بیانیه وزارت خارجه روسیه نیز به وضوح روی این نکته تأکید شده است. نماینده ویژه پوتین در پایان گفت: متاسفانه تعداد این اقدامات تروریستی زیاد است و برای اینکه چنین اتفاقاتی نیافتد باید پشت میز مذاکرات نشست و روسیه آماده است از چنین مذاکراتی میزبانی کند تا به جای جنگ در مورد صلح توافق حاصل شود.

انتخابات ریاست جمهوری و پارلمانی در موعد مقرر برگزار می شود

رئیس جمهور غنی:

او می گوید، ما، در این معرکه نفسگیر، با بزرگی است که باید هوشیارانه و مسئولانه با آن برخورد کنیم. هر سخن ناسنجیده، هر موضعگیری احساسی، هر اقدام غیر مسئولانه، و هر تصرف متضاد با منافع ملی، به دشمنان ملت ما فرصت می دهد تا ابتکار عمل را در دست گرفته و اهداف شوم خود را پیاده کنند.

جنرال مراد علی مراد؛ معاون ستاد ارتش نیز در این مراسم گفت: هیچ ابر قدرتی نتوانسته که به اهداف خود در افغانستان برسد.

جنرال مراد تاکید کرد: نیروهای امنیتی وظیفه دارند تا از خاک افغانستان دفاع کنند و در برابر تروریستان مردانه وار ایستادگی نمایند.

در ادامه فضل هادی مسلمیار رئیس مجلس سنا گفت: امروز برای ملت افغانستان ارزش معنوی و دینی دارد.

او اضافه کرد: دشمنان افغانستان همان اجیران و غلامانی هستند که نمی توانند به صلح بییندند و متاسفانه قربانی امروز کشور جوانان هستند.

به باور وی امروز روز مبارزه برای نظامیان افغان است اما مردم نیز همواره باید در پهلوی نظامیان خود قرار بگیرند.

مسلمیار خطاب به روسیه گفت: از این کشور خواهانیم که بر زخم های مردم افغانستان نمک نپاشد، هر کس که در نظام ما مداخله کند جواب ما منفی خواهد بود.

آقای غنی افزود: ما راه تجارت با خون و ویرانی را در پیش ننگرفته ایم و به غیر از خیر و خوبی برای خود و همسایگان خود و دیگر کشورها آرزویی نداریم.

به باور آقای غنی، داعیه جنایتکاران و حامیان شان تجارت با خون، تجارت با دین، تجارت با زندگی بیگناهان و در نهایت به آتش کشیدن زندگی تمام مردمان این منطقه است تا به پندار آنان، بر روی آواری که از نابودی ملت ها باقی بماند بنای امپراطوری موهوم و نفرین شده خود را برپا کنند.

آقای غنی خاطر نشان کرد: ما در جنگی تحمیلی قرار گرفتیم که ما را در برابر انتخابی تاریخی و مهم قرار داده است. در یک طرف این جنگ کسانی قرار دارند که ویرانگری و کشتار را هم وسیله می دانند و هم هدف و استراتژی و هم آن را به سیاست و عقیده پیوند داده اند؛ در طرف دیگر این نبرد ملتی قرار گرفته است که می خواهد از زیر بار جنگ ها و آوارگی ها کمر راست کند، به رنج ها و محرومیت ها پایان بدهد و به آرامش و آسایشی که حق آن است دست پیدا کند.

وی ادامه داد: داعیه ملت ما زندگی شرافتمندانه، صلح عزتمندانه، و امنیت سرتاسری است که در نظر شرع، عرف، عقل، اخلاق و قانون، یک داعیه برحق است. ما اطمینان داریم که در این معرکه پیروزی از آن ماست، از آن مردمی است که جز زندگی آرامی کشوری آباد، فرهنگی شکوفا، و آینده ای روشن، خواسته ای دیگر ندارند.

رئیس جمهور گفت: قبول داریم که همه ما، هم من و هم دیگر مسئولان دولتی وظیفه داریم کاستی های موجود در ادارات و نهادهای دولتی خود را شناسایی کنیم و همه اقدامات لازم را برای ادای بهتر وظایف نهادها و مسئولان امور روی دست بگیریم.

نامبرده با بیان اینکه سران حکومت درمورد برگزاری انتخابات اتفاق نظر دارند، گفت: انتخابات ریاست جمهوری و پارلمانی در وقت خود برگزار خواهد شد.

گلبدين حكمتيار بر خلاف برنامه به كابل نیامد

عطامحمد نور: برای افراد وابسته به حزب اسلامی حکمتیار اسلحه و وسایط نظامی توزیع شده است

حکمتیار به نظام افغانستان اختلاف نظر دارند و عده بی آنرا به فال نیک می گیرند، اما یک عده دیگر هنوز هم شک و تردید دارند و آنرا باعث بدتر شدن اوضاع سیاسی و امنیتی کشور عنوان می کنند.

عبدالله ناجی نظری، کارشناس سیاسی در گفتگو با آوا، در پیوند با آمدن گلبدين حکمتيار رهبر حزب اسلامی افغانستان گفت: وی از رهبران جهادی بوده و بدون شک در اوضاع سیاسی و اجتماعی افغانستان تأثیرگذار می باشد.

اما به گفته او، اظهار نظر در مورد این که آمدن او واقعاً تأثیر مثبت دارد یا منفی، و آیا اوضاع واقعا با برنامه های قرارداد صلح پیش می رود یا خیر و افغانستان دوباره به سال ۱۳۷۵ برمی گردد، کمی زود است.

به گفته ناجی، از آنجایی که مردم افغانستان تشنه صلح و ثبات هستند، هر نادایی با این مفهوم را لیبیک می گویند و امیدواری هم این است که با آمدن حکمتیار، پایه های صلح در کشور مستحکم شود.

به گفته او، گلبدين در ولایاتی مانند کاپیسا، ننگرهار، لغمان، بغلان، لوگر و... بیشتر نفوذ دارد و اگر جرقه صلح را در میان هودارانش در این مناطق ایجاد کند، بدون شک وضعیت سیاسی و امنیتی تغییر خواهد کرد. هرچند به گفته ناجی، گلبدين سالهای متممادی از نظام افغانستان فاصله داشته و سابقه خوبی با حکومت های اخیر نداشته و افزون بر همه، او در جنگ های داخلی کابل هم نقش داشته است، اما در عین حال آمدنش را به فال نیک می گیریم. اما احمد سعیدی، کارشناس مسائل سیاسی در مصاحبه با آوا می گوید، نه آمدن حکمتیار تأثیری روی اوضاع سیاسی و اجتماعی کشور دارد و نه هم نیامدنش. وی

شنیده می شود که نه تنها افراد وابسته به حزب اسلامی حکمتیار اسلحه خود را به دولت تسلیم ن داده اند، بلکه به آنها اسلحه و وسایط نظامی بیشتری نیز توزیع می شود که به گفته او، این امر به شدت سؤال برانگیز است.

والی بلخ گفته است، تا اکنون که مراحل اساسی مصالحه با حزب اسلامی تکمیل گردیده، مردم افغانستان شاهد کدام چرخش جدی در راستای تأمین صلح و امنیت در سطح کشور و یا کدام ولایت و ولسوالی نیستند و توزیع اسلحه به منسوبین حزب

اسلامی حکمتیار می تواند اوضاع را بغرنج تر ساخته و پیامدهای ناگوار و خطرناکی داشته باشد.

عطامحمد نور ابراز امیدواری کرده که طرفهای مصالحه، با درک عواقب موضوع، به اعتمادسازی عمومی و تحکیم صلح تأکید و تکیه نمایند، نه به تسلیحات و توسعه بی باوری ها.

در این میان، آگاهان سیاسی پیرامون چگونگی پیامدهای پیوستن گلبدين

قرار بود روز شنبه ۹ ثور و همزمان با اعلام رخصتی عمومی از سوی دولت به مناسبت هشتم ثور، گلبدين حکمتيار رهبر حزب اسلامی نیز وارد کابل شده و در ارگ ریاست جمهوری قدم بگذارد، اما تا هنوز خبری از وی نیست.

به گزارش خبرگزاری صدای افغان (آوا)، بر اساس آخرین اعلام سخنگویان حکومت، قرار بود روز شنبه گلبدين حکمتيار در مراسم گرامی داشت از ۸ ثور، در ارگ ریاست جمهوری حاضر شده و رئیس جمهور غنی از او استقبال کند، اما به نظر می رسد این برنامه به تعویق افتاده است. از سوی دیگر، قرار بود اولین گروه از زندانیان حزب اسلامی که ۶۵ تا ۷۰ نفر هستند، در کابل از زندان آزاد شوند که این آزادی نیز تا حال عملی نشده است.

بر اساس آخرین گزارش ها، گلبدين حکمتيار در مهمان خانه ولایت لغمان حضور دارد و چهره های سیاسی مختلف از کابل برای دیدار با او، به مرکز این ولایت سفر کرده اند.

اما هرچند عدم حضور آقای حکمتيار در وقت معین در پایتخت، سوالهایی را برانگیخته است، آنچه در حال حاضر مهم به نظر می رسد، تأثیرات حضور فیزیکی وی در اوضاع سیاسی و امنیتی افغانستان است.

عطامحمد نور، والی بلخ در تازه ترین اظهارات خود در مورد توافق صلح با حزب اسلامی، گفته است که او و همه مجاهدین، همواره از پروسه صلح که از سوی دولت پیش برده می شود، به طور خاص از مذاکرات و اقداماتی که برای مصالحه با حزب اسلامی گلبدين حکمتيار صورت گرفته، حمایت کرده و می کند.

اما به گفته آقای نور، اخیرا صداهایی